

Illas SVÄTEJ RODINY

Časopis farnosti Svätej rodiny v Bratislave-Petržalke

Ročník 3 • číslo 1 • jún 2019

www.svatarodina.fara.sk

nepredajné

Fotografia *Opravovali siete*: Zuzana Kostková, Človek a viera, produkcia: Marek Mokoš

Siete záchrany...

Sieť môže byť osídлом, pascou, pascou, pascou, do ktorej sa môžem chytiť. Ale môže byť aj prostriedkom záchrany. Apoštoli „opravovali siete...“ Aj po tom, čo ich Ježiš urobil „rybármi ľudí“.

Aj kandidáti na kňazstvo si roky pripravujú siete. Prvou veľkou Rybou, ktorú musia chytiť, je Kristus, ktorého Cirkev loví v prameni Písma a dáva z nej za pokrm v Eucharistii. Niektoré siete sú schopné chytiť iba malé ryby, malé pravdy, sú to ľudské siete, ľudské metódy, dočasné módy. Iba nadprirodzená sieť viery, nádeje a lásky chytá veľkú rybu Božieho Tajomstva.

Kňazi potrebujú pripraviť však aj „siete záchrany“ pre ľudí. Ide o siete Pravdy a Lásky, sieť „čerstvosti Evanjelia“, Vy-

kúpenia, ktoré zachraňuje človeka. Svätý Filip Néri miloval petrarcovský sonet: „Chcel by som od teba vedieť, ako je to s tou sieťou lásky, ktorá obopína všetkých.“ Svätí nás učia pripravovať najúčinnejšie siete záchrany. Dnes sa svet túži „sietovať“ prostredníctvom celosvetových sietí, ako je internet, a pretkávať ľudí tkanivom web-u. Lenže prirodzené siete sa niekedy stávajú pre ľudí aj pascou. Cirkev je Božou všeobecnou „sieťou záchrany“, je „Božím tkanivom ľudí“. Toto tkanivo Cirkvi je jemné a pevné zároveň, každý uzol je dôležitý. Každý sa stáva súčasťou „siete záchrany“. Táto sieť oslobodzuje a vytvára spoločenstvo slobodných. A kňaz ju stále opravuje... Je utkávaná z Eucharistie, kde jednota nie je založená na like-och, ale na amen Kristovi a blížnemu. **o. Juraj Vittek**

PREČÍTAJTE SI

a dozviete sa viac o:

- petícii o urbanistickom riešení v okolí Kostola Svätej rodiny a farských aktivitách (s. 2)
- diakonskej vysviacke Milana Jaroša a diakonáte (s. 3)
- farskej púti na horu Butkov a púti detí do Marianky (s. 4)
- príprave a slávnosti prvého svätého prijímania (s. 5)
- upratovaní kostola a pestrej činnosti seniorov (s. 6)
- prezentácii zahraničných študentov, náboženskej situácii v ich vlasti, adorácii a súťaži (s. 7)
- Malom oratóriu, výstave fotografií a nových akciách (s. 8)

Petícia o urbanistickom riešení Námestia Jána Pavla II.

Hlavné mesto Bratislava zverejnilo urbanistickú štúdiu *Riešenie centrálnej rozvojovej osi Petržalka*. Štúdiá navrhuje koncepciu využitia územia okolo existujúcej a pripravovanej trate električky v Petržalke. Časťou riešeného územia je aj okolie nášho Kostola Svätej rodiny.

Územie, ktoré rieši urbanistickú štúdiu, vedie ulicami Pajštúnska, Tupolevova, Markova a Chorvátskym ramenom. Týka sa aj Námestia Jána Pavla II. (známeho aj ako Pápežská lúka). Štúdiá navrhuje tento priestor zastavať rozsiahlou výstavbou bytových objektov (400 až 600 bytov). Ako reakcia na tento návrh vznikol začiatkom februára petičný výbor (Peter Mach, Miroslav Behúl, Roman Behúl a Tatiana Mikušová), ktorý pripravil petíciu odmietajúcu navrhované riešenie.

Petícia požaduje, aby sa územie okolo kostola naštudovalo podrobnejšou urbanistickou štúdiou za účasti občanov. Je to symbolické miesto, ktoré poznajú nielen Petržalčania, ale celé Slovensko v súvislosti s historickou návštevou sv. Jána Pavla II. a blahorečením Zdenky Schelingovej a Titusa Zemana.

Petržalčania tento priestor vnímajú a využívajú ako miesto oddychu, prechádzok a voľnočasových aktivít. Masívna výstavba na tejto ploche by unikátny priestor definitívne znehodnotila. Petícia navrhuje, aby toto miesto bolo riešené ako mestská zeleň s možnými parkovými úpravami a príslušnou vybavenosťou.

Petičný výbor (zľava M. Behúl, T. Mikušová, P. Mach) prináša petíciu na Magistrát hlavného mesta.
Foto: Michal Černý

Týmto by Petržalka získala kvalitný centrálny priestor, ktorý by mohol v budúcnosti slúžiť aj ako miesto na verejné zhromaždenia.

Vďaka enormnému nasadeniu členov petičného výboru, Márie Muchovej, Blanky Behúlovej, Jolany Egryovej, Michala Černého a desiatok ďalších dobrovoľníkov v priebehu niekoľkých týždňov získala petícia podporu vyše 7400 občanov. Petícia bola odovzdaná primátorovi hlavného mesta a jej vybavením sa bude zaoberať Mestské zastupiteľstvo. Proces posudzovania pripomienok k urbanistickej štúdii nie je uzavretý, a preto ani po dvoch stretnutiach petičného výboru s hlavnou architektkou Bratislavy nie je definitívne jasné, ako bude naše Námestie Jána Pavla II. v budúcnosti vyzeráť. Teší nás, že Miestne zastupiteľstvo Petržalky na čele so starostom Jánom Hrkcom v stanovisku prijatom k urbanistickej štúdii podporuje základné zábery petície.

Čaká nás však ešte dlhý proces rokovaní a posudzovaní, aby sa nám podarilo uchrániť priestor v srdci Petržalky.

Peter Mach

Rekapitulujeme, čo sa nám s Božou pomocou podarilo

Naša farnosť Svätej rodiny je živá a chce mať ešte väčší záber v duchovnej oblasti. Vitalita farnosti sa totiž nemeria len vonkajšími aktivitami, ale jej život pulzuje v sviatosťnom každodennom rytme. Mnohé aktivity však napomáhajú tomuto cieľu. Spomeňme aspoň niektoré z prvej polovice roka 2019:

- 19. januára sa uskutočnila farská zábava. Jej mottom boli slová sv. Pavla: *Radujte sa v Pánovi!* Súčasťou zábavy bola aj tombola, jej výťažok sme venovali domu Betlehem sestier Misionárok lásky sv. Matky Terezy
- 18. februára sme sa zapojili do Adorácie rodín za rodiny
- 16. - 23. februára zorganizovalo Oratórium sv. Filipa Nériho lyžovačku v Dolomítoch
- 3. marca sa v pastoračnom centre uskutočnilo fašiangové herné popoludnie
- 31. marca sa konalo stretnutie so zahraničnými študentmi, ktorí priblížili náboženskú situáciu vo svojich krajinách
- 7. apríla sme sa pripojili k charitatívnej akcii *Podelme sa!*
- 24. marca naša farnosť viedla pobožnosť krížovej cesty Petržalčanov v Marianke, na Veľký piatok 29. apríla sa krížová cesta konala v uliciach sídliska

- 1. mája sme boli na cyklovýlete pri raskúskom jazere Neusiedler See
- 8. mája seniori putovali na Staré Hory
- 8. mája sme si vykonali púť do Skálneho sanktuária Božieho milosrdenstva na horu Butkov nad Ladcami
- 19. mája bola slávnosť prvého svätého prijímania
- 25. mája sa deti zúčastnili púte do Marianky
- 26. mája sme sviatok sv. Filipa Nériho slávili večerami, svätou omšou a agapé

- 16. júna bol Milan Jaroš, člen Oratória sv. Filipa Nériho vysvätený za diakona. Vysviacke predchádzala 40-hodinová eucharistická adorácia Quarantore za bohoslovcov a nové kňazské i duchovné povolania
- 16. júna 2019 sa v pastoračnom centre sprístupnila výstava fotografií spoločenstva Človek a viera
- 20. júna sme slávili sviatok Božieho tela spojeného s procesiou pred kostolom

Pripravila: Beáta Stehlíková

Deti na púti do Marianky pekne a hrdo prezentovali našu farnosť. Foto: Z. Kostková, Človek a viera

Máme nového diakona!

Nedeľa 16. júna 2019 zostane navždy výnimočná. Na sviatok Najsvätejšej Trojice boli v bratislavskom Dóme sv. Martina vysvätení dvaja noví kňazi a traja diakoni. Jedného diakona poslal dobrotivý Pán aj do našej farnosti a Komunity Oratória – je ním Milan Jaroš (28), náš drahý Metty, ktorého vám krátko predstavíme.

Diakon Milan Jaroš z Komunity Oratória.

Milanko, človek sa na Teba pozrie a vidí sviežeho mladého muža. Ako sa to stane, že sa v 21. storočí moderný chlapec rozhodne stať kňazom?

Moje povolanie ku kňazstvu vnímam od útleho detstva. Všetkým doma som hovoril: ja raz budem kňazom. Ale oni sa smiali, vraj ma to prejde.

A neprešlo?

Prešlo. Okolo puberty prišlo obdobie, keď som začal uvažovať, či by som si predsa len nemal založiť rodinu. Dokonca som sa modlil za ženy, do ktorých som bol zaľúbený. Modlil som sa, modlil, a takto som dopadol (smiech).

Takže Pán volal, až si Ťa získal.

Áno, moje rozhodnutie ku kňazskému povolaniu dozrelo. Po rokoch štúdia psychológie na vysokej škole som sa jedné-

ho dňa vrátil z Ríma, kde sme boli s oratoriánmi a často sme sa modlili pri hrobe sv. Filipa Nériho. A už som to vedel. Budem kňazom! Ak Boh dá. Zatiaľ som diakon a čaká ma ešte rok v seminári.

Slávnostný vstup kandidátov diakonátu.

Oratoriáni Ti k rozhodnutiu odísť do seminára pomohli?

Určite áno. Ale musím povedať, že to bolo slobodné. Otec Andrej ma pozná a duchovne sprevádza od detstva. Už v Šali, odkiaľ pochádzam, som ho považoval za priateľa. Ľudia na mňa pozerali, ako to, že si tykám s dekanom? (smiech). Poznali sme sa z Neokatechumenátného spoločenstva.

Silná symbolika - rúcho diakona.

Kedy sa začal Tvoj život v komunite?

Myšlienka, že by som sa predsa len mal stať kňazom, ma nikdy neopustila – dokonca aj v čase, keď som z trasy trochu vybočil a začal študovať psychológiu. Musel som s tým niečo urobiť. A tak som jedného dňa zaklopal na dvere Komunity oratória v Senci. Boli tam dvaja dobrí kňazi, ktorých som poznal. Otec Andrej, aj otec Juraj. Som nesmierne rád a vďačný, že ma prijali. Život v komunite ma presvedčil, že práve takto chcem žiť. A konečne, keď som mal 22, som odišiel do seminára.

Bez pochybností? Bez toho, že by si ľutoval, o čo prichádzaš?

Úplne. Keď sa muž rozhodne stať kňazom, obvykle by mal mať tieto veci zrovnané. Čiže nie, neuvažoval som v kontexte, čo strácam. Ale naopak, čo získavam! A získavam nekonečne viac, ako si vôbec viem ja alebo ktokoľvek iný predstaviť.

Vysviacka vkladáním rúk o. arcibiskupa.

Foto: Zuzana Kostková a Mária Švecová, Človek a viera

Nenarazila v seminári Tvoja sladká túžba na sklamanie z tvrdej reality? Ľudia hovoria, že seminár je náročný. To ranné vstávanie a prísny režim...

Ja to tak nevnímam. Práve naopak, život v seminári vie byť pohodlný. Máte všetko k dispozícii – stravu, nocľah, priestor na štúdium. Ranné modlitby a sväté omše ma neotravovali. Veď čo je viac ako aktívna účasť na svätej omši? Modlitbu mám úprimne rád. Samozrejme, že občas môže prísť ponorka, znechutenie. Ale to ma neodradilo.

A za to sme Ti, Milan, nekonečne vďační. Ešte raz Ti gratulujeme k diakonskej vysviacke. Tešíme sa na Tvoje homílie – a budeme Ťa sprevádzať v modlitbách!

Ako prebiehala vysviacka

Vysviacka sa konala 16. júna 2019 v Dóme sv. Martina o 15:00. Bola veľkolepá! Dóm praskal vo švíkoch, aj nášho nového diakona prišli podporiť stovky ľudí z farnosti, príbuzní a priatelia. Zvlášť dojímavý moment bol osobný príhovor otca arcibiskupa Zvolenského a jeho prosba za naše modlitby. „Modlite sa za nich, aby sa stále modlili,“ zneli jeho slová, lebo bez modlitby strácame svoj stred. Dôstojní páni otec Andrej Šottník a Juraj Vittek koncelebrovali svätú omšu. Po vysvätení Milana obliekli do diakonského rúcha a privítali ho v jeho novej službe objatím a bozkom. Po dvoch hodinách obradov sme sa presunuli do priestorov seminára, kde sa konalo agapé. Pre niektorých z nás, až do neskorých večerných hodín, :). Nech je oslávený Pán!

Kto je diakon

Diakon má tri služby. Prvá je Božie slovo. Môže čítať evanjelium a ak ho kňaz poverí, môže kázať a vyučovať, robiť katechézy. Druhá je liturgická služba. Pripravuje obetné dary, drží kalich, nalieva doň vodu a víno. Je riadnym rozdávatelom svätého prijímania (predtým bol len mimoriadnym rozdávatelom Eucharistie). Tretia služba je služba charity. Diakon pomáha chudobným, chorým. Požehnáva predmety. Môže krstiť, sobášiť, aj viesť pohreby. Zvláštne je aj diakonovo oblečenie. Má na sebe diakonské rúcho zvané dalmatika. A štólu, ktorú si oblieka zo strany ľavého ramena krížom cez prsia. Toto umiestnenie je symbolické, štóla prechádza cez srdce.

Rozhovor pripravila: Katarína Mikulová

Deň víťazstva bol v znamení farských púťí

Mesiac máj je bohatý na štátne i cirkevné sviatky. V máji si pripomínáme dôležité historické medzníky, v máji sa konajú pobožnosti k úcte Panny Márie.

Púť do Skalného sanktuária Božieho milosrdenstva na hore Butkov sme začali slávením Eucharistie v kostole Božieho milosrdenstva v Ladcoch.

Dňa 8. mája, na Deň víťazstva nad fašizmom, sa rozhodli členovia farnosti Svätej rodiny pod záštitou našich duchovných otcov Juraja Vitteka a Andreja Šottníka navštíviť známe pútnické miesta. Takto sa chceli poďakovať za slobodu a prosieť za pokoj doma i vo svete. Z iniciatívy Ružencového bratstva početná skupina veriacich putovala na horu Butkov so zastávkou na Skalke pri Trenčíne. A v rézii Klubu petržalských seniorov sa konala tradičná púť seniorov na Staré Hory. Azda sme ani nemohli lepšie stráviť voľný deň ako práve v spoločnosti nebeských patrónov, ktorí sa postarali aj o ideálne pútnické počasie.

A tak sme si mohli naplno vychutnať pobyt v nádhernom prírodnom areáli Skalného sanktuária Božieho milosrdenstva na hore Butkov, odkiaľ sa naskytá úžasný pohľad do dolín a obcí stredného Považia. Preslávili ich najmä Považské cementárne v Ladcoch. Udal sa akoby zázrak, keď priemyselné centrum, kde takmer nebolo veriacich ani kostola, sa premenilo na najmladšie slovenské pútnické miesto. Vidieť ho z diaľky vďaka 12-metrovému krížu a 6-metrovej soche Matky Božieho milosrdenstva.

Históriu milostivého miesta nám predstavil miestny farár o. Pavol Turza v modernom Kostole Božieho milosrdenstva v Ladcoch. Tu sme začali púť a slávili svätú omšu so spomienkou na Pompejskú ružencovú Pannu Máriu, ktorej uc-

Z netypického pútnického miesta - kameňolomu bol krásny výhľad na stredné Považie.

Foto: Zuzana Kostková, Človek a viera

tievanie inicioval taliansky blahoslavený Bartolomeo Longo. Súčasťou programu bola Krížová cesta Božieho milosrdenstva. Rozjímania k jednotlivým zastaveniam tvoria slová dialógu medzi Ježišom a sestrou Faustínou, ktorá tľmočí túžbu kresťana spojiť vlastné kríže s Ježišovým utrpením. Kamenné tabule s citátni z Denníčka sestry Faustíny vkusne dotvárajú scenériu výstupu na horu Butkov.

V areáli skalnej svätyne sa nachádzajú sochy svätcov, pamätník sv. Jánovi Pavlovi II., sestre Faustíne či Kaplnka Božieho milosrdenstva, kde sú umiestnené relikvie siedmich svätcov, ako aj relikvia nazaretského domčeka, v ktorom žila svätá rodina. Všetky artefakty, obdivuhodne zladené s okolím, vytvorili majestátny priestor na duchovné osvieženie i hlbšie vnímanie dotyku Božej milosrdnej lásky. A to je hlavný cieľ našich farských púťí.

Jana Pekarovičová

Púť detí do Marianky oživila úlohami

V sobotu 25. mája 2019 bolo pred našim Kostolom Svätej rodiny rušno. Asi 50 pútnikov, detí aj dospelých, nastupovalo do autobusu smerom do Stupavy. Vybrali sa na arcidiecéznu púť detí do Marianky.

Malí pútníci sa najprv zaregistrovali. A plní nadšenia vyrazili na púť v duchu motto Panna Mária – služobnica Pána. Na ceste ich čakali úlohy, za ktoré získavali nálepky do svojho preukazu pútnika.

Po príchode na mariánske pútnické miesto Marianka sa deti pomodlili v miestnej Bazilike Narodenia Panny Márie a zúčastnili sa na katechéze o živote Panny Márie. Púť vyvrcholila svätou omšou, počas ktorej sa všetkým pútnikom prihovoril otec arcibiskup Stanislav Zvolenský. Svätú omšu s účasťou asi 700 detí hudbou a spevom sprevádzal náš detský zbor a orchester Paradiso. A čo nám o púti prezradili deti?

• **Kamilka:** „Na púti som bola prvý raz. Páčilo sa mi všetko: plnili sme úlohy, mohla som spievať so spevokolom, byť na svätej omši. Najťažšia úloha bola,

keď sme utvorili tímy a jeden z nás bol slepý, ďalší nemal nohu a mali sme si navzájom pomáhať.“

• **Lucka:** „Zaujali ma úlohy, ktoré sme plnili v Marianke, ako aj cesta zo Stupavy do Marianky. Najľahšia úloha bola upratovanie krížovej cesty a najťažšia rozosmiať animátorky.“

• **Amélia:** „Mne sa páčila svätá omša. Najľahšia úloha bola tanec a najťažšia upratovanie a zametanie. Najviac si pamätám, ako som hrala slepú.“

Púť bola pre všetkých pekným osviežením duchovného života. Nečudo, že mnohí sú odhodlaní putovať aj na budúci rok. A dokonca chcú pozvať aj svojich kamarátov.

Pripravila: Mária Brillová

Naša silná zostava na púti v Marianke, deti v žltých tričkách sú zo zboru a orchestra Paradiso.

Naša slávnosť prvého svätého prijímania

Rozhodol som sa ísť za Ježišom! sú slová jednej z piesní, ktorá sa s obľubou spievala na svätých omšiach za účasti detí. Toto rozhodnutie potvrdila 8-mesačná príprava, po ktorej 62 detí 19.mája 2019 v Kostole Svätej rodiny prvý raz prijalo sviatosť Eucharistie.

Od októbra 2018 prebiehala príprava na slávnosť prvého svätého prijímania. Spočívala v katechézach v pastoračnom centre pod vedením animátoriek. Potom bola svätá omša za účasti detí, ktorú slávil otec Juraj Vittek.

Ľudovo nazývané „detské omše“ hudobne sprevádzal Detský zbor a orchestriček Paradiso pod vedením kantorky Márie Hypiusovej. O krásnu výzdobu kostola sa postarala pani kostolníčka Darinka s dcérami. Čistotu srdc detí, ktoré deň pred slávnosťou pristúpili k sviatosti zmiernenia, symbolizovali biele rovnšaťy. S prípravou a organizáciou pomáhali aj rodičia prvoprijímajúcich detí, ktorým patrí veľká vďaka. **Jana Debnárová**

Deťom, rodičom, animátorkam a najmä duchovným otcom - vďaka za sviatosťný život.

Slávnostný vstup detí do kostola až k obojstrannému stolu, kde prvý raz prijali Pána Ježiša v Eucharistii.

Foto: Zuzana Kostková, Človek a viera

Ako vníma svoju službu animátorka Hanka?

Prípravu detí na slávnosť ich prvého stretnutia s Pánom Ježišom vnímam ako vzácne poslanie i zodpovednosť. Bolo mi veľkou ctou spoločne kráčať cestou viery s prvoprijímajúcimi. S deťmi som si vybudovala hlboký vzťah, stali sa blízke môjmu srdcu. Vždy som z prípravy odchádzala s pocitom, že práve ony, deti, nás naučili omnoho viac, než sme odovzdali my im. Vidím mnoho vecí, ktoré neboli stopercentne zvládnuté, myslím si však, že dobrý Boh požehnal toto dielo a verím, že prinesie svoje ovocie. Koniec koncov, to hlavné bolo len jedno – Pán Ježiš v Eucharistii a jeho príchod do srdc detí.

Pohľady rodičov detí na prípravu sviatosti

• Ako by ste zhodnotili prípravu na prijatie sviatosti?

Mária: Príprava bola náročná s bohatým ovocím. Návyk detí na svätú omšu je veľká devíza týždenných stretnutí, najmä ak dieťa dovtedy kostol nepoznalo. Sväté omše boli niekedy dlhé a katechézy mohli byť viac tematicky zhustené. Animátorky viac organizované, majú však krásny prístup k deťom.

Monika: Príprava bola obohacujúca, otec Juraj je vynikajúci kňaz s milým a príjemným prístupom k deťom. Páčili sa mi jeho kázne, ktoré boli prispôsobene pochopeniu detí. Bolo vidieť, že deti omše bavia, rady sa zapájali do diskusií. Práca animátoriek s deťmi bola tiež výborná. Príprava bola pre deti zvládnuteľná, rovnako aj pre rodičov, či už z organizačného alebo časového hľadiska.

Stano: Katechézy aj sväté omše boli podľa mojej dcéry výborné, zaujalo ma aj využívanie videí počas svätých omší. Deti si vedomosti jednoduchšie „dostali do hlavy“. Technická príprava bola dobre zvládnutá.

Dada: Príprava na prvé sväté prijímanie bola perfektná, detské sväté omše boli pre deti zaujímavé a animátorky úžasné, deti si ich obľúbili, tešili sa na stretnutia s nimi.

• Vnímali ste aj určitý duchovný rast svojho dieťaťa?

Mária: Určite áno. Najmä skutočný záujem o sväté omše, modlitbu z vlastnej vôle.

Monika: Dcéрка sa toho veľa naučila, tešila sa, že prijme Ježiška do svojho srdiečka. Nadchla sa aj pre spevokol. Buduje si priority, či cez týždeň uprednostní kostol alebo tréning, a vyhráva kostol. Kým sme nechodili na prípravu, veľmi sa jej nechcelo chodiť v nedeľu do kostola, ale teraz už jej to príde ako samozrejmé.

Stano: Áno, avšak do určitej miery, lebo deti si potrebujú osvojiť návyky na duchovné veci. Inak to chápajú, majú množstvo iných podnetov, treba s nimi pracovať a ideálne je to v komunite.

• Dalo to niečo aj vám osobne?

Mária: Aj v dnešných uponáhľaných časoch sa dá nájsť čas pre Boha.

Prehlbenie základných právd viery a vzťahu k Bohu - kto vlastne Boh je.

Monika: Celkom veľa. Musím povedať, že dlhé roky som do kostola nechodila, a teraz počas príprav som opäť v sebe našla „chuť“ chodiť. Dokonca som po celkom dlhej dobe bola aj na svätej spovedi.

Stano: Samozrejme. Som rozvedený a nemôžem sa zúčastňovať na niektorých sviatosťoch, ale sväté omše sa snažím nevynechať. V maximálnej miere ma omše o. Juraja duchovne obohatili.

• Máte prípadné návrhy na zlepšenie?

Mária: Lepšia organizácia prípravy, skoršia a rozsiahlejšia informovanosť rodičov.

Stano: Dobrý nápad bol v posledný týždeň, keď deti denne nacvičovali priebeh svätej omše, ale nebolo to dobre zvládnuté. Navrhujem, aby si animátori najskôr sami prešli a odsúhlasili priebeh omše s kňazom a potom to nacvičovali s deťmi.

Dada: Organizácia bola super, možno keby boli dva termíny pri takom veľkom počte detí.

Prípravila: Mária Brillová

Ďakujeme tým, ktorí upratujú kostol (za nás)

Aké príjemné je vojsť do Kostola Svätej rodiny. Vnútri nás zaujme posvätné ticho, svätostánok s eucharistickým Kristom, kvetinová výzdoba a poriadok. Je upratané! Kto a čo sa skrýva za tým, aby v chráme bolo čisto?

Každý piatok po večernej svätej omši nastúpi jedna zo štyroch upratovacích skupín z radov faričiek - dobrovoľníkov. Vetrá, handry, vysávače, metly. Všetko funguje podľa zabehnutého algoritmu. Každý vie, čo má robiť a robota ide od ruky. Aká veľká vďačnosť patrí týmto usilovným ľuďom, ktorí zbavujú prachu a nečistoty náš spoločný Boží dom.

„Každý z nás túži očistiť si dušu od špiny hriechu. Preto prichádzame k svätej spovedi. Rovnako chceme mať poriadok aj vnútri kostola. Kto obriadil kostol, má chuť očistiť aj seba,“ povedala pani Mária. Naznačila, že aj upratovanie si môže raziť svoju cestu k spiritualite.

Pani Terezka si svoju obetavú službu zakotvila v myšlienke: „Svätá Matka Tereza učila svoje zverenkyne, aby každú prácu, ktorú vykonávajú, robili s láskou a spájali sa pri nej s Pánom. Okrem iné-

Mužskej práce je tiež dosť, aj pre mladších.

Naši vzácní obetaví dobrovoľníci, ktorí sa starajú o čistotu v kostole. Vek im však pribúda, preto by uvítali posilu z radov mladších, najmä pred sviatkami. Foto: Zuzana Kostková, Ľlovek a viera

ho im povedala: „Keď otváraš okno, pomysli si, že otváraš svoje srdce Ježišovi.“ Na znak pokory si pani Terezka vybrala to posledné - upratovanie záchodov na chodbe. A dodala: „V duchu slov sv. Matky Terezy Pán Ježiš očisťuje naše duše od oveľa väčšieho marazmu a teší sa z ich čistoty a vône.“ Preto svoju činnosť spája s radosťou od Pána.

Ora et labora. Tričko s týmto nápisom si pred upratovaním oblieka pani Danko, ktorá povedala: „Toto benediktínske pravidlo ma naučil môj svokor. Bol ateista, ale toto vedel. Kombinácia práce a modlitby je najlepšia.“ „Áno, na svätej omši sme v roli evanjeliovej Márie a pri upratovaní preberáme rolu Marty,“ dodala pani Helenka.

Mnohé ženy, ktoré upratujú náš kostol vyše desať rokov, úprimne vyjadrili, čo ich trápí. Sú to dve veci: keď na podlahe sú nalepené žuvačky či vosk zo sviec. A keď vždy upratujú ony, sedemdesiatničky! „Kde sú mladší? Potešili by sme sa, keby prišli a občas nás vystriedali. Pomoc potrebujeme najmä počas upratovania pred Veľkou nocou a Vianocami. Prosíme mladších, pridte nám pomôcť,“ vyzvala pani Marta.

Trojica mužov Peter, Juraj a Vlado zapli stroj na umývanie podlahy. Pridali sa k pani Marte: „Áno, mladí muži, otcovia, mohli by ste sa k nám pridať. Veď tento pán (ukázal na „kolegu“) má vyše 80. S úsmevom si vyjasnili, kto by komu mal ísť po pivo a pustili sa do roboty.

Marta Majerčáková

Kresťanskí seniori sú príkladom aj pre mladších

Pestrá činnosť seniorov z petržalského klubu Združenia kresťanských seniorov je obdivuhodná. Čas venujú vzdelávaniu a duchovným aktivitám, užitočnej pomoci, turistike i zábave.

Medzi aktivitami seniorov majú už tradičné miesto turistické výlety. Konajú sa každý štvrtok a ich cieľom sú známe aj menej známe zákutia Malých Karpát, ako aj Biele Karpaty, Pavlovské vrchy či kopce v Rakúsku. Novou aktivitou je mestská turistika, ktorá umožňuje spoznať miesta zaujímavé z hľadiska histórie a kultúry, poskytnúť duchovné zážitky pri návšteve kostolov a účasť na svätej omši. Seniori v apríli ako prvé mesto navštívili Trnavu, v máji Svätý Jur a júno- vým cieľom bola Dubnica nad Váhom.

Počas fašiangov skôr narodení zorganizovali fašiangovú zabíjačku na chalupe v Lubine. Zabíjačkovú kapustnicu doje-

Túlavé topánky na turistiku do Rakúska obuli seniori aj o. Jurajovi. Foto: Peter Mach

dali spolu so seniormi z Podunajských Biskupíc. S rovesníkmi z Trenčína mali zase spoločný juniáles.

Aj tento rok dôchodcovia putovali na Staré Hory (8. mája), kde sa poďakovali Panne Márii za pomoc a prosili o jej ochranu. Pokračujú v modlitbe večeradla, ako aj nedeľných stretnutiach nad Svätým písmom. V pôstnom období sa zúčastnili na duchovnej obnove u jezuitov.

Seniori zorganizovali viacero prednášok: *Zbližovanie kultúr, poznatky a dojmy z pobytu v Číne* (J. Pekarovičová, docentka na Filozofickej fakulte UK), *Medzináboženský dialóg* (bývalý veľvyslanec SR vo Vatikáne J. Dravecký), *Seniori proti korupcii* (seminár Transparency International). Kto by sa chcel pridať ku kresťanským seniorm, bude v tomto klube vítaný.

Beáta Stehlíková

Život kresťanov očami zahraničných študentov

Tradičné stretnutie so zahraničnými študentmi sa konalo v nedeľu 31. marca v pastoračnom centre pri Kostole Svätej rodiny. Účastníci si vypočuli svedectvá zo života kresťanov v Južnej Kórei, vo Vietname a v africkom Togu.

Slovakistka Mgr. Michaela Kim z Južnej Kórey sugestívne predstavila svoju cestu ku katolíckej viere. Vyrastala v budhistickej rodine, v 13-tich rokoch bola pokrstená. S kresťanstvom sa zoznámila na základnej škole, ktorú založili saleziáni. Z iniciatívy jej matky sa všetci členovia rodiny stali katolíckmi, len babička zostala celý život budhistkou.

Centrom vystúpenia pani Michaely bola história Katolíckej cirkvi v Kórei, ktorá si v roku 2017 pripomínala 230 rokov. Jej cesta je poznačená mučeníckou smrťou asi 10 000 svedkov viery. V roku 1984 sv. Ján Pavol II. kanonizoval 93 kórejských kresťanov a 10 francúzskych misionárov, ktorých zavraždili na Kórejskom polostrove. Aj pápež František blahorečil 124 kórejských mučeníkov.

Katolícka cirkev v Južnej Kórei žije, z 50 miliónov obyvateľov krajiny sa ku katolíckej viere hlásia 4 milióny. Od roku 1841 je hlavnou patrónkou Kórey Panna Mária, jej Nepoškvrnené počatie. Každá farnosť žije veľkou zbožnosťou, najmä ženy sa stretávajú na modlitbách a zapájajú sa do jej činnosti.

Tradičné stretnutia so zahraničnými študentmi v našom pastoračnom centre sa konajú vďaka pani J. Pekarovičovej.

Juhokórejsčanka pani Michaela Kim zaujala aj svedectvom o svojej ceste ku kresťanstvu.

Vietnamskí študenti zo Spoločnosti Božieho Slova (verbisti) boli: František, ktorý je tu na misijnej praxi a Peter, ktorý študuje na Teologickej fakulte Trnavskej univerzity v Bratislave. Oboja hovorili o svojej krajine a jej prírodnej, etnickej, jazykovej i náboženskej rôznosti. Vy-kreslili náboženské rituály i fungovanie Katolíckej cirkvi vo Vietname. Z vlastnej skúsenosti porozprávali o tom, čo všetko musí spĺňať mladík, aby bol prijatý na štúdium za kňaza. Hlavný rozdiel sa týka veku aj podmienky, aby adept kňazstva mal ukončené civilné vysokoškolské štúdium.

Bruno, študent teológie z afrického štátu Togo poukázal na sociálne nerovnosti, na vnímanie situácie na africkom kontinente. Pokúsil sa pomenovať pravú príčinu biedy, nepokojov, ktorých následkom je migrácia obyvateľov do Európy. Je paradoxom, že krajiny bohaté na prírodné zdroje trpia nedostatkom, lebo kapitál je v rukách malej skupiny vládnucich oligarchov za výdatnej pomoci zahraničia. Poodkryl nový pohľad na problém migrácie i jej príčiny.

Priateľskú atmosféru podujatia umocnili otázky publika i smelé odpovede pri spoločnom agapé.

Jana Pekarovičová

Vietnamský študent priblížil cestu mladých kresťanov ku kňazstvu vo svojej krajine.

Foto: Pavol Panáček

Adorácia rodín za rodiny je na Slovensku ako štafeta

V tomto roku prebieha na Slovensku Adorácia rodín za rodiny. Dňa 18. februára sa pridala aj naša farnosť v duchu slov sv. Matky Terezy: „Ak chcete rásť v láske, vráťte sa k Eucharistii, vráťte sa k adorácii.“

Podujatie vzniklo ako výsledok túžby spoločenstva v Dome prijatia v Rodinkove - urobiť niečo pre rodiny na Slovensku.

Prvého januára sa začala štafeta adorácií, do ktorej sa zapojili farnosť a rehoľné spoločenstvá na celom Slovensku, každá farnosť alebo spoločenstvo na jeden deň. Aj my sme mohli prísť do Kostola Svätej rodiny a stráviť čas v pokoji a tichu s Ježišom v Eucharistii. Vďaka za to manželom Radke a Jánovi, ktorí po komunikácii s kňazmi túto adoráciu zorganizovali. Podarilo sa im nájsť dostatok rodín, ktoré by sa počas dňa vystriedali

pri 12-hodinovej poklone. Hoci adorácia u nás prebiehala v bežný pracovný deň, záujem ľudí bol veľký.

Naši organizátori túto iniciatívu zhodnotili: „Na začiatku sme mali obavy, či sa prihlási dostatok ľudí. Počas príprav sme sa obrátili na Pána, ktorý naše modlitby vyslyšal. Na adorácii sa zišlo veľa rodín. Táto duchovná aktivita bola veľkým obohatením aj pre našu rodinu.“

Mária Brillová

Talentované deti z predchádzajúcej súťaže ukázali svoje kresby. Foto: o. Juraj Vittek

Kto pôjde po prázdninách na vyhliadkovú vežu?

Ahojte, deti!

Tešíte sa na prázdniny? Niektorí navštívite starých rodičov, iní pôjdete s rodičmi na dovolenku do hôr alebo k moru, ďalší zažijete dobrodružstvá s kamarátmi v táboroch. Veríme, že pritom nezabudnete na svojho najlepšieho priateľa Ježiša a navštívite aj dom, kde Pán osobitným spôsobom prebýva.

Budeme radi, ak nám napíšete, aký kostol ste počas prázdnin (mimo našej farnosti) navštívili a komu bol zasvätený.

Poteší nás aj kresba kostola. Môžete napísať, čo zaujímavé ste o tomto kostole zistili. Nezabudnite uviesť svoje meno a kontakt na rodičov. Svoje dielko vložte do schránky *Hlas Svätej rodiny* (vo vchode kostola) do konca septembra.

Všetkých, ktorí sa zapoja do tejto úlohy, čaká zaujímavá odmena – výlet na vyhliadkovú vežu UFO s našimi oratóriami. Tak neváhajte, kreslite a píšete! ;).

Mária Brillová

Ozajstné priateľstvá sa rodia v Malom oratóriu

Poznám mladých ľudí, ktorí sa sťažujú, že nemajú s kým tráviť čas. Priatelia na facebooku človeku nepomôžu, keď je smutný. Chce to živú dušu, ukotvenú v Bohu, s ktorou sa budeme smiať aj plakať, chodiť von, piť kávu a hovoriť o živote s Bohom. Chcete takých ľudí okolo seba viac? Máme riešenie!

Príďte do Malého oratória – je to spoločenstvo mladých ľudí, ktorých vedie otec Juraj. Zmeska mladých vo veku 18 - 45 rokov sa stretáva v nedeľu večer po svätej omši. Pri oltári sv. Filipa Nériho, ktorý je patrónom Oratória, sa modlíme večery. Následne odchádzame do pastoračného centra, kde počúvame príhovor otca Juraja na témy o živote vo viere. Verte mi, nudiť sa nebudete. Kto chce byť šťastný a úprimne hľadá, ako svoj život posunúť na vyššiu úroveň, ten bude mlčať ako hrob a hitať každé jedno otcovo slovo.

Aktuálne diskutujeme o čnostiach. Zhodli sme sa, že nám chýbajú, lebo sme precitlivejší a dotkliví ako futbalisti.

Nič viac nepotrebuje generácia neistých a ustráchaných ľudí ako objaviť čnostný život. Dostávame manuál na prežitie. Praktické rady, ako sa vyslobodiť z maľosti a premeniť povrchný život na veľkolepé Božie dielo. Och, aké vznešené! Po prednáške je modlitba ruženca. V lete sa ho modlíme vonku počas prechádz-

ky. Po požehnaní duchovne nabití ideme domov.

Tak čo, navnadili sme vás? Veríme, že áno. Príďte! Sme otvorení novým tváram a nové tváre prichádzajú vždy, lebo spoločenstvo vonia po slobode a radosť. Nezabudnite, v nedeľu 19.15 sa vidíme v našom kostole. **Katarína Mikulová**

Otec Juraj rozpráva o veľkodušnosti. Čnosti sú jeho špecialita. Foto: M.Švecová, Človek a viera

Výstava fotografií zachytila krásu okamihu

Vernisážou v nedeľu 16. júna 2019 sa začala v pastoračnom centre výstava veľkoformátových fotografií. Ich autormi sú členovia spoločenstva kresťanských fotografů Človek a viera. Do tohto spoločenstva patrí aj naša farnička Zuzana Kostková.

Krásne umenie, ale najmä posvätné umenie, sa svojou povahou zameriava na nekonečnú Božiu krásu (porov. *Katechizmus Katolíckej cirkvi*, 2513). „Táto myšlienka vyjadruje poslanie spoločenstva fotografů,“ hovorí Zuzka. „Našou snahou je zachytiť krásu okamihu, krásu života s Bohom, krásu, ktorú Stvoriteľ vložil do sveta a týmto spôsobom pozdvihnúť srdce človeka k Bohu.“

Spoločenstvo fotografů vzniklo v roku 2011 v Česku a svoje pôsobenie rozširuje aj na Slovensku. Zastrešuje prácu fotografů, ktorí umeleckou formou dokumentujú významné cirkevné podujatia. Robia tak bez nároku na honorár.

Vďaka projektu si môžeme pripomenúť významné udalosti. A zamyslieť sa pri umeleckej fotografii napríklad nad rukami človeka, ktorý sa modlí ruženec. „Členovia spoločenstva pod vedením skúsených fotografů odborne rastú a nezabúdajú ani na duchovný život. Majú vedenie kňaza, stretávajú sa aj na duchovných obnovách,“ približuje Zuzka. Bonusom je otvorenosť pre priateľstvo. (Fotografie Zuzky Kostkovej si môžete pozrieť na www.clovekaviera.cz).

Beáta Stehlíková

Na vernisáži fotografickej výstavy spoločenstva Človek a viera, ktorého súčasťou je aj naša farnička Zuzka Kostková. Foto: Mária Švecová, Človek a viera

PRIPRAVUJEME / POZÝVAME

- 6. - 7. septembra 2019 sa uskutoční nočná púť Návšteva siedmich kostolov
- 14. septembra 2019 pozývame jednotlivcov, spoločenstvá i celé rodiny na Farský deň (v deň 16. výročia návštevy sv. Jána Pavla II.)
- 31. októbra 2019 bude už tradičný Večer svätých pre deti.

Oratoriáni

Hlas Svätej rodiny, farský časopis. Vydala Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Svätej rodiny; www.svatarodina.fara.sk.

Občasník. Vychádza od roku 2017. IČO 31 752 551, Registrácia MK SR EV 5598/17; EAN/ISSN 2528 – 8297.

Vytlačila Neumahr tlačiareň, Bratislava.

Adresa redakcie: Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Svätej rodiny, Námestie Jána Pavla II. 1, 852 02 Bratislava; mail: svatarodina@gmail.com.

Redakcia: Mária Brillová, Marta Majerčáková, Katarína Mikulová, Jana Pekarovičová, Beáta Stehlíková, grafická úprava Juraj Pavlásek.

S cirkevným schválením Arcibiskupského úradu v Bratislave č. 4825/2017.

Cenzor: PhDr. Juraj Víttek, PhD. Náklad 700 ks.

Časopis vyšiel s podporou OZ Spoločné dobro.

Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov, nehonoruje, neobjednané nevracia.